

**Redegørelse for 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning.**

**Indholdsfortegnelse**

|     |                                                                                                  |    |
|-----|--------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 1   | Redegørelsens omfang og grundlag .....                                                           | 4  |
| 1.1 | Redegørelsens omfang.....                                                                        | 4  |
| 1.2 | Grundlaget for redegørelsen .....                                                                | 5  |
| 2   | Redegørelsens væsentligste nøgletal .....                                                        | 6  |
| 2.1 | Udvisning ved dom.....                                                                           | 6  |
| 2.2 | Udvisning ved administrativ beslutning .....                                                     | 9  |
| 3   | Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom.....                                          | 10 |
| 3.1 | Reglernes opbygning .....                                                                        | 10 |
| 3.2 | Almindelige udvisningsregler.....                                                                | 11 |
| 3.3 | Særlige kriminalitetsformer .....                                                                | 12 |
| 3.4 | Varigheden af indrejseforbud .....                                                               | 14 |
| 4   | Statistik vedrørende udvisning ved dom.....                                                      | 14 |
| 4.1 | Domme, der statuerer udvisning.....                                                              | 14 |
| 4.2 | Domme, der frifinder for påstanden om udvisning .....                                            | 19 |
| 4.3 | Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning .....                                   | 21 |
| 5   | Højesteretspraksis.....                                                                          | 21 |
| 5.1 | Frifindelse for påstand om udvisning .....                                                       | 21 |
| 5.2 | Stadfæstelse af landsretsdom om udvisning .....                                                  | 22 |
| 6   | Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning .....                                   | 25 |
| 6.1 | Reglernes opbygning .....                                                                        | 25 |
| 6.2 | Reglernes indhold .....                                                                          | 25 |
| 6.3 | Varigheden af indrejseforbud .....                                                               | 26 |
| 7   | Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning.....                                 | 27 |
| 7.1 | Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af<br>Udlændingetjenesten .....     | 27 |
| 7.2 | Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af<br>Integrationsministeriet ..... | 28 |
| 8   | Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge .....                          | 29 |
| 8.1 | Udrejsepligt.....                                                                                | 29 |
| 8.2 | Udrejsefrist .....                                                                               | 29 |

|              |                                                                                               |    |
|--------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 8.3          | Retlige betingelser for udsendelse .....                                                      | 30 |
| 8.4          | Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge .....                                          | 31 |
| 9            | Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge .....                                   | 31 |
| 10           | Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge.....           | 33 |
| 10.1         | Udlændingelovens § 50 .....                                                                   | 33 |
| 10.2         | Udlændingelovens § 50 a.....                                                                  | 33 |
| 10.3         | Udlændingelovens § 50 b .....                                                                 | 33 |
| 11           | Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge .....                      | 34 |
| 11.1         | Udlændingelovens § 50 .....                                                                   | 34 |
| 11.2         | Udlændingelovens § 50 a.....                                                                  | 34 |
| 11.3         | Udlændingelovens § 50 b .....                                                                 | 34 |
| 12           | Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge ..... | 34 |
| 13           | Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge .....                           | 35 |
| 13.1         | Udlændinge, der er udvist ved dom.....                                                        | 35 |
| 13.2         | Udlændinge, der er udvist ved administrativ beslutning .....                                  | 37 |
| Bilag 1..... |                                                                                               | 38 |

## Indledning

Den 26. juni 1998 vedtog Folketinget lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.), der blandt andet indebar ændringer af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning. Loven trådte i kraft den 3. juli 1998.

Under Folketingets behandling af lovforslaget (lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998) tilkendegav den daværende indenrigsminister den 15. juni 1998 ved besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 99 af 4. juni 1998 følgende:

"Jeg vil fremover afgive en årlig redegørelse til Folketingets Retsudvalg om, hvordan udvisningsreglerne fungerer i praksis på baggrund af oplysninger fra Rigspolitiet, anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen.

Redegørelsen vil bl.a. indeholde statistiske oplysninger om antallet af udlændinge, der efter de forskellige bestemmelser i udlændingeloven er udvist ved dom eller administrativt, antallet af udlændinge, der herefter er udrejst, antallet af udlændinge, der har fået ophævet et indrejseforbud, samt antallet af udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse, og hvor indrejseforbuddet som følge heraf er bortfaldet."

Det bemærkes, at Indenrigsministeriets kompetence i udvisningssager den 27. november 2001 blev overført til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

På den baggrund har indenrigsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration tidligere afgivet 6 redegørelser vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning for følgende perioder: 3. juli 1998 – 31. december 1998 ved redegørelse af 26. juni 1999, for 1999 ved redegørelse af 30. august 2000, for 2000 ved redegørelse af 12. april 2002, for 2001 og 2002 ved redegørelse af 14. maj 2004, for 2003, 2004 og de første 3 kvartaler af 2005 ved redegørelse af 22. februar 2006, samt for 4. kvartal af 2005, 2006 og 2007 ved redegørelse af 24. juni 2008.

Nærværende redegørelse er den syvende redegørelse vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning.

## 1 Redegørelsens omfang og grundlag

### 1.1 Redegørelsens omfang

Redegørelsen er tidsmæssigt afgrænset til domme og administrative beslutninger, der er afsagt henholdsvis truffet i perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009. Nærværende redegørelse omfatter således statistiske oplysninger for et fuldt kalenderår, nemlig 2008, samt for perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2009.

Domme og administrative beslutninger, der er under anke henholdsvis påklage, er ikke medtaget i redegørelsen. Der må dog tages forbehold for, at der – i det omfang Udlændingesservice ikke har fået underretning fra anklagemyndigheden om, at en dom er anket – kan være medtaget enkelte domme afsagt i den pågældende periode, som reelt er anket. Endvidere må der tages forbehold for, at der i perioden er afsagt domme, som politikredsene ikke har orienteret Udlændingesservice om. Oplysninger om sådanne domme indgår ikke i redegørelsen.

Redegørelsen indeholder ikke oplysninger eller statistik om administrative udvisninger under henvisning til statens sikkerhed efter udlændingelovens § 25, jf. § 45 b. Justitsministeren har den 10. april 2008 ved besvarelsen af spørgsmål nr. 532 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg stillet den 1. april 2008 om antallet af personer, der på tidspunktet for spørgsmålets fremsættelse sad fængslet i danske fængsler mistænkt for terrorplaner, oplyst følgende:

”De særlige hensyn, der må iagttages som følge af sådanne sagers følsomme karakter, og som ligger til grund for den ordning, der er etableret i udlændingelovens § 45 b, stk. 1, taler efter regeringens opfattelse for, at der ikke offentligt gives oplysninger om disse sager, heller ikke i en besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg.

En sådan orientering sker i Folketingets udvalg vedrørende efterretningstjenesterne.”

Redegørelsen er begrænset til at omfatte afgørelser om udvisning ved dom eller administrativ beslutning, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

## **1.2 Grundlaget for redegørelsen**

Rigsadvokaten har i sin meddelelse nr. 10/1998, punkt 2.6.1, foreskrevet en ordning, hvorefter politidirektøren sender alle domme i sager, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning, til Udlændingesservice til orientering. I meddelelsen, punkt 2.8.4 og 2.9.5, er det endvidere fastsat, at politidirektøren sender kopi af rettens kendelser vedrørende udlændingelovens § 50 og § 50 a om prøvelse af afgørelser om udvisning til Udlændingesservice. Denne ordning er videreført i uændret form ved Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2006, punkt 2.6.1, 2.8.4 og 2.9.5. Ved meddelelse nr. 5/2006 er der i punkt 2.10.4.4 sket en tilføjelse vedrørende udlændingelovens § 50 b. Rigsadvokaten har i Rigsadvokaten Informerer, nr. 19/2008, punkt 3 præciseret, at alle domme, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning eller betinget udvisning, efterfølgende skal indsendes til Udlændingesservice, uanset om spørgsmålet om udvisning forinden har været forelagt Udlændingesservice.

Udlændingesservice har udviklet en database vedrørende afgørelser om udvisning ved dom, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere (herefter benævnt udvisningsdatabasen).

Udvisningsdatabasen er taget i brug således, at alle domme vedrørende udvisning afsagt den 1. januar 2000 eller senere, som Udlændingesservice modtager fra politi og anklagemyndighed, indlægges i databasen. Endvidere indlægges alle kendelser

afsagt i medfør af udlændingelovens § 50, § 50 a og § 50 b, vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. januar 2000 eller senere.

Oplysningerne i redegørelsen om antallet af personer, der er udvist eller betinget udvist ved dom, samt oplysninger om domme, hvor tiltalte er frifundet for en påstand om udvisning eller betinget udvisning, er baseret på udtræk fra udvisningsdatabasen. Oplysninger i redegørelsen om kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50, § 50 a og § 50 b, vedrørende ophævelse af udvisning, er baseret på udtræk fra udlændingeregistret.

Oplysningerne i redegørelsen om afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning er baseret på udtræk fra udlændingeregistret.

Oplysningerne i redegørelsen om udsendelse af udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udlændingeregistret, og de heri registrerede oplysninger om indberetninger fra Rigspolitiet til Udlændingesservice om udrejsestatus.

Oplysningerne i redegørelsen om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udlændingeregistret samt – i nødvendigt omfang – manuel opfølgning herpå.

Der tages forbehold for opdateringsfejl i udlændingeregistret og udvisningsdatabasen.

Det bemærkes endvidere, at de statistiske oplysninger for 1. og 2. kvartal af 2009 er baseret på foreløbige tal.

## **2 Redegørelsens væsentligste nøgletal**

### **2.1 Udvisning ved dom**

747 personer er i 2008 udvist i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

524 personer er i 1. og 2. kvartal af 2009 udvist i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

Betingede udvisninger indgår ikke i disse tal, idet udvisningen netop er betinget.

Antallet af personer, der er udvist i medfør af udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved dom, fordeler sig således:

| <b>Udlændingelovens bestemmelser</b> | <b>Antal personer i 2008</b> | <b>Antal personer i 1. og 2. kvartal 2009</b> |
|--------------------------------------|------------------------------|-----------------------------------------------|
| <b>§ 22, nr. 1-3</b>                 | 1                            | 1                                             |

|                                |     |    |
|--------------------------------|-----|----|
| § 22, nr. 4                    | 7   | 2  |
| § 22, nr. 5                    | 0   | 1  |
| § 22, nr. 6                    | 12  | 8  |
| § 22, nr. 7                    | 0   | 0  |
| § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3 | 0   | 0  |
| § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4   | 5   | 0  |
| § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5   | 1   | 0  |
| § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6   | 3   | 1  |
| § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7   | 0   | 0  |
| § 23, nr. 2-4                  | 0   | 0  |
| § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3 | 6   | 6  |
| § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4   | 118 | 47 |
| § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5   | 62  | 49 |
| § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6   | 120 | 43 |
| § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7   | 2   | 2  |

|                    |     |     |
|--------------------|-----|-----|
| <b>§ 24, nr. 2</b> | 410 | 364 |
| <b>§ 25 c</b>      | 0   | 0   |
| <b>I alt</b>       | 747 | 524 |

|               |    |    |
|---------------|----|----|
| <b>§ 24 b</b> | 22 | 13 |
|---------------|----|----|

Der henvises til afsnit 4.1 for en nærmere gennemgang af ovenstående.

Varigheden af de i forbindelse med udvisning ved dom meddelte indrejseforbud fordeler sig således:

| <b>Varighed af meddelt indrejseforbud</b> | <b>Antal personer i 2008</b> | <b>Antal personer i 1. og 2. kvartal 2009</b> |
|-------------------------------------------|------------------------------|-----------------------------------------------|
| <b>3 år</b>                               | 41                           | 21                                            |
| <b>5 år</b>                               | 604                          | 457                                           |
| <b>10 år</b>                              | 31                           | 12                                            |
| <b>Beständig</b>                          | 68                           | 34                                            |
| <b>Ikke oplyst</b>                        | 3                            | 0                                             |
| <b>I alt</b>                              | 747                          | 524                                           |

Der henvises til afsnit 4.1.

Af de i alt 747 personer, der i 2008 er udvist ved dom, er 628 personer registreret udrejst af Danmark pr. 21. oktober 2009. 7 er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist ved dom.

Af de i alt 524 personer, der i 2009 er udvist ved dom, er 427 personer registreret udrejst af Danmark pr. 21. oktober 2009. 7 personer er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist ved dom.

Der henvises til afsnit 9 om reglerne for udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 om reglerne for meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

## 2.2 Udvisning ved administrativ beslutning

I 2008 har Udlændingesservice i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 435 personer, heraf var der i 427 tilfælde ikke pr. 30. juni 2009 sket påklage til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 17 personer efter påklage af Udlændingesservices afgørelse.

Udlændingesservice har i 1. og 2. kvartal af 2009 i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 260 personer, heraf var der i 256 tilfælde ikke pr. 30. juni 2009 sket påklage til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 25 personer efter påklage af Udlændingesservices afgørelse.

Antallet af personer, som Udlændingesservice har udvist i medfør af de enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning, fordeler sig således:

| Bestemmelser i udlændingeloven                                                                                                                                                   | Antal personer i 2008 | Antal personer i 1. og 2. kvartal 2009 |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------|----------------------------------------|
| § 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.)           | 181                   | 107                                    |
| § 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)                 | 10                    | 5                                      |
| § 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde)           | 117                   | 72                                     |
| § 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen) | 14                    | 7                                      |
| § 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)                    | 14                    | 3                                      |

|                                                                                       |     |     |
|---------------------------------------------------------------------------------------|-----|-----|
| § 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)            | 99  | 66  |
| § 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet) | 0   | 0   |
| <b>I alt</b>                                                                          | 435 | 260 |

Der henvises til afsnit 8.

Indrejseforbud, som Udlændingesservice og Integrationsministeriet har meddelt i forbindelse med udvisning ved administrativ beslutning, gælder for 1 år.

Af de i alt 444 personer, der i 2008 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice og – efter påklage – af Integrationsministeriet, er 363 personer registreret udrejst af Danmark pr. 30. juni 2009. I alt 2 personer er meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en helt ny opholdstilladelse i Danmark, efter at de pågældende er udvist ved administrativ beslutning.

Af de i alt 281 personer, der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice og – efter påklage – af Integrationsministeriet, er 226 personer registreret udrejst af Danmark pr. 30. juni 2009. Der er i ingen tilfælde meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en helt ny opholdstilladelse i Danmark, efter at der er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning.

Der henvises til afsnit 9 om reglerne for udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 om reglerne om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

### **3 Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom**

#### **3.1 Reglernes opbygning**

Udvisning ved dom kan ske efter visse nærmere regler i udlændingeloven, hvis udlændingen findes skyldig i et strafbart forhold. Afgørelsen om udvisning træffes af retten efter anklagemyndighedens påstand i forbindelse med straffesagen, jf. udlændingelovens § 49. Udlændingelovens regler om udvisning ved dom er opbygget således, at der i udlændingelovens §§ 22-24 og § 25 c er opstillet en række grundbetingelser for, at udvisning kan ske ved dom, og således at udlændingelovens § 26 og § 26 a indeholder regler om de hensyn, der skal inddrages ved afgørelsen om udvisning, når grundbetingelserne er opfyldt.

Såvel grundbetingelserne for udvisning ved dom som reglerne for inddragelse af hensyn ved afgørelser om udvisning kan opdeles i en række almindelige udvis-

ningsregler, der gælder for udvisning uanset kriminalitetens art, jf. afsnit 4.2., og i en række regler om udvidet adgang til udvisning ved visse særlige kriminalitetsformer, jf. afsnit 3.3.

De pr. 30. juni 2009 gældende bestemmelser om udvisning ved dom er gengivet i bilag 1.

### **3.2 Almindelige udvisningsregler**

De udvisningsbestemmelser, der er gældende for perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009, er senest ændret ved lov nr. 429 af 10. maj 2006, og trådte i kraft den 1. juni 2006. Ved lov nr. 504 af 6. juni 2007, der trådte i kraft den 1. august 2007, indførtes i øvrigt en særlig bestemmelse i udlændingelovens § 26 a vedrørende menneskehandel. De ændringer af udvisningsbestemmelserne, som blev indført ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, trådte i kraft den 1. juli 2009 og var således ikke gældende i den periode, som nærværende redegørelse dækker.

Grundprincippet i udlændingelovens almindelige udvisningsregler er en trappestigemodel, hvorefter der sker en trinvis skærpelse af grundbetingelserne for udvisning af udlændinge med hensyn til den idømte frihedsstrafs længde og karakter, jo længere tid udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 1 kan en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mindst 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mindst 8 år udvises, hvis pågældende idømmes ubetinget fængselsstraf af mindst 4 års varighed.

En udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end 5 år, men mindre end 9, henholdsvis 8 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget fængselsstraf af mindst 2 års varighed, jf. udlændingelovens § 23, nr. 2.

En udlænding, der har haft mindre end 5 års lovligt ophold her i landet, kan udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Er udlændingen dømt for flere strafbare forhold eller ved tidligere domme, gælder der særlige grundbetingelser i udlændingelovens §§ 22-24. Bestemmelserne i udlændingelovens §§ 22-24 omfatter også tilfælde, hvor udlændingen i stedet for frihedsstraf er idømt en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (forvaring, anbringelse m.v.).

Efter § 25 c kan en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f (religiøse forkyndere) uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal domstolene ved en afgørelse om udvisning inddrage en række obligatoriske hensyn, der nærmere er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1. Der skal efter bestemmelsen tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, udlændin-

gens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de tilfælde, der er omfattet af udlændingelovens asylregler, vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Domstolene skal endvidere sikre, at en udvisning i den konkrete sag ikke vil være i strid med de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvoraf følger, at udvisning alene kan ske, hvis der er proportionalitet mellem indgrebet i udlændingens ret til familieliv og den udøvede kriminalitet. Ved denne afvejning indgår udlændingens tilknytning til opholdslandet, herunder opholdstiden, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, herunder om udlændingen har ægtefælle/samlever og børn, samt øvrige tilknytningsfaktorer i form af arbejde, uddannelse e.l. Det indgår også i vurderingen, om udlændingen har undladt at søge statsborgerskab.

Endvidere indgår udlændingens tilknytning til sit oprindelsesland ud over det formelle statsborgerskab, herunder bopælstid dér før udrejsen til det aktuelle opholdsland, senere ophold og besøg i oprindelseslandet samt disses varighed og karakter, udlændingens værnepligtsforhold, om udlændingen taler sproget, er fortrolig med kulturen og eventuelt har fået en uddannelse dér, om der findes familiemedlemmer og i så fald den faktiske tilknytning til disse samt anden form for tilknytning til personer i oprindelseslandet.

Herudover indgår elementer som karakteren af den begåede kriminalitet, længden af den idømte straf samt tidligere straffe og påstande om udvisning.

Endelig indgår spørgsmålet om længden af indrejseforbuddet i proportionalitetsafvejningen.

Efter § 24 a skal der ved en afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-7, lægges vægt på, om udvisning må anses for særligt påkrævet på grund af 1) grovheden af den begåede kriminalitet, 2) længden af den idømte frihedsstraf, 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller 4) tidligere domme for strafbart forhold.

Efter § 24 b, kan en udlænding udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særligt belastende, jf. § 26, stk. 1. Ved en betinget udvisning fastsættes en prøvetid på 2 år.

Efter § 26 a, skal der ved afgørelsen om udvisning tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

### **3.3 Særlige kriminalitetsformer**

Ved visse særlige kriminalitetsformer gælder der en udvidet adgang til udvisning ved dom. De forsætlige kriminalitetsformer, som er omfattet af den udvidede adgang til udvisning ved dom, er for den af redegørelsen omfattede periode

- narkotikakriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4,

- menneskesmugling, jf. udlændingelovens § 22, nr. 5, og
- særlig grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6
  - forbrydelser mod statens sikkerhed m.v. (straffelovens kapitel 12 og 13),
  - vold m.v. mod tjenestemand (straffelovens § 119, stk. 1 og 2),
  - vidnetrusler (§ 123),
  - brandstiftelse (straffelovens §§ 180 og 181),
  - sprængning m.v. (§ 183, stk. 1 og 2),
  - fly- og skibskapring (§ 183 a),
  - trafikforstyrrelse (§ 184, stk. 1),
  - fare for andres liv eller sundhed ved forgiftning af drikkevand m.v. (§ 186, stk. 1, og § 187, stk. 1),
  - besiddelse m.v. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer (§ 192 a),
  - driftsforstyrrelser (§ 193, stk. 1),
  - forbrydelser mod kønssædeligheden, herunder incest og voldtægt (§ 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222),
  - optagelse af børnepornografi (§ 230),
  - udbredelse af børnepornografi (§ 235),
  - manddrab (§ 237),
  - grov vold (§§ 245 og 246),
  - kvindelig omskæring (§ 245 a),
  - hensættelse i eller efterladelse af hjælpeløse (§ 250),
  - smitte med livstruende sygdom (§ 252, stk. 1 og 2),
  - grov frihedsberøvelse (§ 261, stk. 2),
  - menneskehandel (§262 a),
  - grove berigelsesforbrydelser, herunder tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt røveri (§ 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289 og § 290, stk. 2),
  - groft hærværk (§ 291, stk. 2)
- tvangsægteskaber, jf. udlændingelovens § 22, nr. 7.

Findes en udlænding skyldig i kriminalitet som anført ovenfor, er der adgang til udvisning, hvis udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, uanset

varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset udlændingens opholdsgrundlag.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal domstolene ved afgørelsen om udvisning indtage de obligatoriske hensyn, der er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1, jf. afsnit 4.2.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 4-7, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende derimod.

Efter forarbejderne til bestemmelsen må udvisning ikke finde sted, hvis udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8 (FT 96-97, tillæg A, s. 1015 ff.).

### **3.4 Varigheden af indrejseforbud**

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Udlændingelovens § 32, stk. 2, indeholder regler for fastsættelsen af varigheden af et indrejseforbud i forbindelse med afgørelser om udvisning ved dom. Indrejseforbud meddeles, for den for redegørelsen omfattede periode, for henholdsvis 3, 5 eller 10 år eller for bestandig afhængig af den idømte frihedsstrafs længde og karakter. Idømmes udlændingen en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, fastsættes indrejseforbuddets varighed ud fra en vurdering af, hvilken frihedsstraf den pågældende ellers ville være blevet idømt.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 3, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom for de særlige kriminalitetsformer, der er omfattet af den udvidede adgang til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 4-7, jf. afsnit 4.3. for den for redegørelsen omfattede periode dog for mindst 5 år.

Efter § 32, stk. 2, nr. 4 er der ved fængselsstraffe på mellem 1½ og 2 år mulighed for udvisning for bestandigt.

Efter § 32, stk. 3 skal udlændinge med lovligt ophold i mindre end 6 måneder for den af redegørelsen omfattede periode altid udvises med indrejseforbud i mindst 5 år.

## **4 Statistik vedrørende udvisning ved dom**

### **4.1 Domme, der statuerer udvisning**

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 2008 er udvist 747 personer i forbindelse med endelig dom.

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist 524 personer i forbindelse med endelig dom.

I 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 er der således udvist i alt 1271 personer i forbindelse med endelig dom.

1186 personer er udvist ved endelige domme afsagt af byretterne, 76 personer er udvist ved endelige domme afsagt af landsretterne, og 9 personer er udvist ved endelige domme afsagt af Højesteret. For så vidt angår dommene afsagt ved Højesteret henvises til afsnit 5.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 2008 er udvist 22 personer betinget.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist 13 personer betinget.

I 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 er der således i alt 35 personer, der er udvist betinget.

16 personer i 2008 og 12 personer i 2009 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af byretterne.

6 personer i 2008 og 1 person i 2009 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af landsretterne. I 2 tilfælde afsagde landsretterne dom som 1. instans.

Nedenfor gennemgås sagerne opdelt efter de enkelte udvisningsbestemmelser i udlændingeloven.

#### *4.1.1 Udlændingelovens § 22 – udlændinge med mere end 9 års ophold eller flygtninge med mere end 8 års ophold*

20 personer i 2008 og 12 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22. Det samlede tal for perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 er 32 personer.

#### *4.1.2 Udlændingelovens § 22, nr. 1-3*

1 person i 2008 og 1 person i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 er 2 personer.

1 person er udvist ved dom afsagt af byretten, 1 person er udvist ved dom afsagt af landsretten og ingen personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 10 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for bestandig.

#### *4.1.2.1 Udlændingelovens § 22, nr. 4*

7 personer i 2008 og 2 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 er 9 personer.

6 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne, 3 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne, og ingen personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I ingen tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år. I 6 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for bestandig.

#### 4.1.2.2 *Udlændingelovens § 22, nr. 5*

Ingen personer i 2008 og 1 person i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 1 person.

Personen er udvist ved dom afsagt af byretten.

Personen blev meddelt indrejseforbud gældende for 5 år.

#### 4.1.2.3 *Udlændingelovens § 22, nr. 6*

12 personer i 2008 og 8 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 20 personer.

6 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne. 9 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne, og 5 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 15 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig. I 1 tilfælde er det ikke oplyst, hvor langt et indrejseforbud, der blev meddelt.

#### 4.1.3 *Udlændingelovens § 23 – udlændinge med mere end 5 års ophold*

9 personer i 2008 og 1 person i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23. Det samlede tal for perioden er 10 personer.

##### 4.1.3.1 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3*

Ingen personer i 2008 og i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3.

##### 4.1.3.2 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4*

5 personer i 2008 og ingen personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 5 personer.

3 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne. 1 person er udvist ved dom afsagt af landsretten og 1 person ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 3 tilfælde blev der meddelt

indrejseforbud gældende for 10 år og i 1 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

#### *4.1.3.3 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5*

1 person i 2008 og ingen personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 1 person.

Pågældende er udvist ved dom afsagt af byretten.

Der blev meddelt indrejseforbud gældende for 5 år.

#### *4.1.3.4 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6*

3 personer i 2008 og 1 person i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 4 personer.

2 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne og 2 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne. Ingen er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3, 5 og 10 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for bestandig. I 1 tilfælde er det ikke oplyst, hvor langt et indrejseforbud, der blev meddelt.

#### *4.1.3.5 Udlændingelovens § 23, nr. 2-4*

Ingen personer i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4.

#### *4.1.4 Udlændingelovens § 24 – udlændinge med mindre end 5 års ophold*

I alt 718 personer i 2008 og 511 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24. Det samlede tal for perioden er 1229 personer.

##### *4.1.4.1 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3*

6 personer i 2008 og 6 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 12 personer.

11 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne, 1 person ved dom afsagt af landsretten og ingen personer ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 10 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I ingen tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 2 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

##### *4.1.4.2 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4*

118 personer i 2008 og 47 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 165 personer.

152 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne, 13 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne og ingen personer er udvist ved domme afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 107 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 5 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 53 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

#### *4.1.4.3 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5*

62 personer i 2008 og 49 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 111 personer.

109 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne, 2 personer ved domme afsagt af landsret, og ingen personer er udvist ved domme afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 109 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år, og i ingen tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

#### *4.1.4.4 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6*

120 personer i 2008 og 43 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingeloven § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 163 personer.

142 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne. 19 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne, og 2 personer ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 119 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 25 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 17 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for bestandig. I 1 tilfælde er det ikke oplyst, hvor langt et indrejseforbud, der blev meddelt.

#### *4.1.4.5 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7*

2 personer i 2008 og 2 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7. Det samlede tal er 4 personer.

Alle 4 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne.

1 person blev udvist med et indrejseforbud gældende i 3 år, og de resterende 3 personer blev udvist med indrejseforbud gældende for 5 år.

#### *4.1.4.6 Udlændingelovens § 24, nr. 2*

410 personer i 2008 og 364 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2. Det samlede tal for perioden er 774 personer.

748 personer er udvist ved domme afsagt af byretterne. 25 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne og 1 person er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

I 59 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 703 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 8 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år, og i 4 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

#### *4.1.5 Udlændingelovens § 24 b*

22 personer i 2008 og 13 personer i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist betinget.

I 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 er der således i alt 35 personer, der er udvist betinget.

16 personer i 2008 og 12 personer i 2009 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af byretterne.

6 personer i 2008 og 1 person i 2009 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af landsretterne. I 2 tilfælde afsagde landsretterne dom som 1. instans.

#### *4.1.6 Udlændingelovens § 25 c – religiøse forkyndere*

Ingen er blevet udvist efter udlændingelovens § 25 c.

### **4.2 Domme, der frifinder for påstanden om udvisning**

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 2008 er afsagt endelige domme vedrørende 95 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I 1. og 2. kvartal af 2009 er der afsagt endelige domme vedrørende 22 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I perioden er der således samlet afsagt endelige domme vedrørende i alt 117 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

Domme vedrørende 97 personer er afsagt af byretterne. Domme vedrørende 19 personer er afsagt af landsretterne. 1 dom er afsagt af Højesteret. For så vidt angår domme afsagt ved Højesteret, henvises til afsnit 5.1.

I ingen tilfælde, hvor der i 2008 og i 1. og 2. kvartal af 2009 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I 4 tilfælde, hvor der i 2008 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I ingen tilfælde, hvor der i 1. og 2. kvartal af 2009 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, er der sket frifindelse for udvisning. I 2 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 2 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne.

I ingen tilfælde, hvor der i 2008 og i 1. og 2. kvartal af 2009 var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 5, er der sket frifindelse for udvisning

I 12 tilfælde i 2008 og i 12 tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, er der sket frifindelse for udvisning I 20 tilfælde er dommene afsagt af byretterne, og i 4 tilfælde af landsretterne.

I ingen tilfælde i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 var der nedlagt påstand om udvisning i medført af udlændingelovens § 22, nr. 7.

I ingen tilfælde i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3.

I 2 tilfælde i 2008 og i ingen tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, er der sket frifindelse for udvisning. I begge tilfælde er dommene afsagt af byretterne.

I 2 tilfælde i 2008 og i ingen tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, er der sket frifindelse for udvisning. Begge domme er afsagt af byretterne.

I 2 tilfælde i 2008 og i 1 tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, er der sket frifindelse for udvisning. I 2 tilfælde er dommene afsagt af byretterne og i 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten.

I ingen tilfælde i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7.

I ingen tilfælde i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4.

I ingen tilfælde, hvor der i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde i 2008 og i 1 tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, er der sket frifindelse for udvisning. I begge tilfælde er dommene afsagt af byretterne.

I ingen tilfælde, hvor der i 2008 og i 1. og 2. kvartal af 2009 var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, er der sket frifindelse for udvisning.

I 8 tilfælde i 2008 og i 1 tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, er der sket frifindelse for udvisning. I 5 tilfælde er

dommene afsagt af byretterne, i 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne, og i 1 tilfælde er en dom afsagt af Højesteret.

I 60 tilfælde i 2008 og i 7 tilfælde i 1. og 2. kvartal af 2009, hvor der var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, er der sket frifindelse for udvisning. I 61 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 6 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne.

I 4 tilfælde i 2008 er der sket frifindelse for påstand om udvisning, uden at det er blevet oplyst, hvilken hjemmel i udlændingeloven, der er nedlagt påstand efter.

#### **4.3 Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning**

Tallene i dette afsnit kan være indeholdt i tallene i afsnit 4.2 og skal alene ses som en uddybning vedrørende sager med påstande om betinget udvisning.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 2008 skete frifindelse for betinget udvisning i 3 tilfælde og at der i 1. og 2. kvartal af 2009 i 7 tilfælde skete frifindelse for betinget udvisning.

I 9 tilfælde blev afgørelserne afsagt af byretterne, mens 1 afgørelse blev afsagt af landsretten.

### **5 Højesteretspraksis**

I enkelte sager har spørgsmålet om udvisning været indbragt for Højesteret, idet Procesbevillingsnævnet har meddelt tilladelse til, at sagerne kunne indbringes for Højesteret som tredje instans. Spørgsmålet om udvisning har tillige i en række sager været indbragt for Højesteret, hvor Højesteret har afsagt dom som anden instans.

I det følgende er gengivet referater af Højesterets domme afsagt i 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009, omhandlende forhold, der er begået den 3. juli 1998 og senere.

Dommene har alle været refereret i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR).

#### **5.1 Frifindelse for påstand om udvisning**

##### **2008**

UfR 2009.808 H

Den på gerningstidspunktet 25-årige T, blev idømt fængsel i 60 dage for vold eller trussel om vold efter straffelovens § 119, stk. 1, ved at have overfaldet en buschauffør. T, der var britisk statsborger og født og opvokset i Storbritannien, hvor tre af hans søskende boede, havde boet og arbejdet i Danmark siden november 2005. Han havde EU/EØS-opholdstilladelse med gyldighed til november 2010. Også hans forældre og hans storebror boede i Danmark. Ved byrettens dom blev T desuden udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år. Dommen blev i det hele stadfæstet af landsretten. Højesteret udtalte, at voldsforholdet, ved hvilket T spyttede og slog buschaufføren i ansigtet, blev begået som en spontan reaktion på, at chaufføren ikke ville tillade, at en af T's venner medbragte en flaske spiritus i bussen, og i forbindelse hermed nægtede at køre videre og lukkede bussens døre. Endvidere var T ikke straffet forud for voldsforholdet. Herefter fandt Højesteret,

at der efter en afvejning af på den ene side T's tilknytning til Danmark og herboende personer og på den anden side karakteren af det begåede enkeltstående voldsforhold forelå hensyn, som afgørende talte imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og T blev derfor frifundet for påstanden om udvisning.

## **5.2 Stadfæstelse af landsretsdom om udvisning 2008**

### **Berigelse**

UfR 2009.813 H

Den 28-årige litauiske statsborer T indrejste i Danmark fra Sverige, og samme dag begik han tyveri i et stormagasin, hvor han under anvendelse af en "russerpose" stjal diverse varer til en samlet værdi af 4.700 kr. Ved byrettens dom blev T idømt fængsel i 30 dage og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år. Dommen blev stadfæstet af landsretten. Højesteret udtalte, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 26, stk. 1, var opfyldt, og at spørgsmålet derfor var, om udvisningen ville være forenelig med artikel 22, sammenholdt med artiklerne 27 og 28, i direktiv 2004/38 EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet), jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3. T var uden tilknytning til Danmark, og ved anholdelsen fandtes han i besiddelse af en pose, der indvendigt var forsynet med stanniol eller lignende med henblik på at omgå butiksalarmer, samt en bidetang. Efter oplysningerne om T's forhold sammenholdt med tyveriets professionelle karakter var kriminaliteten udtryk for en adfærd, som udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Da en udvisning herefter ikke ansås for stridende mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1, stadfæstede Højesteret dommen.

### **Narko**

UfR 2008.1148 H

T2 og T3 var idømt 6 års fængsel for sammen med T1 at have indført 13 tons hash til Danmark. T3, der var polsk statsborger, var indrejst som 36-årig, havde boet her i 4 år, talte ikke dansk, var polsk gift og havde to små børn samt fra et tidligere ægteskab et barn, der boede i Sverige. Han havde jævnligt besøgt Polen og havde kontakt med sin derboende familie. T3 var blevet udvist for bestandig. Højesteret stadfæstede straffene og udvisningen.

### **Drab**

UfR 2008.1553 H

T var af landsretten fundet skyldig i drab begået i Danmark i november 2005, ved i forening med en eller to medgerningsmænd at have dræbt en mand ved at have tildelt den pågældende snit og stiksår med en kniv og/eller saks i bl.a. halsen, og ved stump vold og halsgreb. Straffen blev fastsat til fængsel i 12 år, og T blev udvist af Danmark for bestandig. Den 29-årige T var polsk statsborger, og havde på intet tidspunkt haft opholdstilladelse i Danmark. Landsretten lagde ved udvis-

ningsafgørelsen vægt på, at T ingen tilknytning havde til Danmark, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, og fandt ikke, at den omstændighed, at T var statsborger i et EU-land kunne føre til et andet resultat. Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

UfR 2009.488 H

T var i landsretten dømt for drab på en mand, som han havde drukket sammen med i en bekendts lejlighed. T var tyrkisk statsborger og opvokset i Tyrkiet. Han kom som 21-årig til Danmark i 1991 i forbindelse med familiesammenføring med sin herboende ægtefælle. Han var nu 37 år og fraskilt, og han havde siden 2002 ikke set sin tidligere kone og deres fælles børn på 10 og 15 år. Hans mor og to søskende boede i Tyrkiet, som han havde besøgt i 1991, 1995, 2001 og 2003. Han havde ikke siden 2000 været tilknyttet det danske arbejdsmarked. Han var tidligere straffet for vold. Højesteret fastsatte straffen til 12 års fængsel, idet der heri indgik en reststraf på 34 dage fra en tidligere voldsdom. T blev endvidere udvist for bestandig.

UfR 2009.646 H

Den på gerningstidspunktet 18-årige T blev fundet skyldig i røveri ved under trussel om anvendelse af en stor kniv at have frataget O, på hvis bopæl T og to andre havde indfundet sig for at få stoffer, ca. 10 g amfetamin. Endvidere blev T fundet skyldig i manddrab ved i forlængelse af røveriet at have dræbt O ved et knivstik i halsen. T blev ved nævningeting idømt fængsel i 12 år, idet der herved blev lagt vægt på, at han var dømt for manddrab i forbindelse med røveri, og på den anden side hans alder. Endvidere blev T, der var tyrkisk statsborger, men født og opvokset her i landet, hvor hans forældre, søskende og andre nære slægtninge opholdt sig, udvist for bestandig. Højesteret stadfæstede straffen. Endvidere tiltrådte Højesteret, at den begåede kriminalitet var af en sådan grovhed, at T – uanset at han kun havde begrænset tilknytning til Tyrkiet – var blevet udvist.

### **Terrorisme**

UfR 2008.1587 H

T1-3 var ved nævningeting blevet dømt for forsøg på terrorisme efter straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1 og 7, for i månederne op til den 5. september 2006 i fællesskab bl.a. ved drøftelser, anskaffelse af kemikalier og laboratorieudstyr og fremstilling af sprængstof at have gjort forberedelser til fremstilling af en eller flere bomber til brug for en terrorhandling. T2, der var irakisk statsborger blev desuden udvist. Højesteret stadfæstede landsrettens dom med en ændring af strafudmålingen, men tiltrådte udvisningen af T2, der blev udvist med indrejseforbud for bestandig.

### **§ 50-sag**

UfR 2009.791/2 H

A, der var etnisk armenier fra Aserbajdsjan, indrejste i Danmark i 2000. Han fik afslag på anmodning om asyl, og Flygtningenævnet traf i 2002 afgørelse om, at han skulle udrejse straks og udsendes tvangsmæssigt til Aserbajdsjan. I juni 2005 blev han for bl.a. to tilfælde af butikstyveri og et tilfælde af flugt fra hospital un-

der varetægtsfængsling idømt 3 måneders fængsel og udvist med indrejseforbud i 3 år, hvilket blev stadfæstet af landsretten i juli 2005. Politiet havde siden 2002 forgæves forsøgt at gennemføre udsendelse af ham til Aserbajdsjan, og oplyste i juli 2005 Udlændingestyrelsen om, at man ikke anså det for muligt at gennemføre udsendelsen, hvilket imidlertid ikke blev meddelt landsretten under behandlingen af straffedommen fra juni 2005. I juni 2007 vurderede politiet mulighederne for udtømte. I august 2007 anmodede A i medfør af udlændingelovens § 50 om, at spørgsmålet om udvisning blev indbragt for retten, idet han anførte, at konstateringen af, at det ikke var muligt at udsende ham, indebar sådanne ændringer i hans forhold, at udvisningen burde ophæves. Højesteret bemærkede, at politiet i 2008 igen havde udtalt, dels at mulighederne for udsendelse var udtømte, dels at A's medvirken på baggrund af de aserbajdsjanske myndigheders holdning var uden reel betydning for udsendelsesspørgsmålet. Som følge af dommens udsendelsesbestemmelse var A uanset manglende mulighed for udsendelse afskåret fra at søge opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, jf. § 10, stk. 4. På denne baggrund og under hensyn til karakteren af det straffbare forhold, som begrundede udvisningen, og til at indrejseforbuddet nu ville være udløbet, hvis det havde været muligt at udsende A i umiddelbar forlængelse af løsladelsen i august 2005, fandt Højesteret, at der var indtrådt sådanne forandringer i hans forhold, at udvisningen burde ophæves i medfør af udlændingelovens § 50.

## **1. og 2. kvartal 2009**

### **Berigelse**

UfR 2009.1410 H

T1-T4 blev fundet skyldige i 4 forhold af hjemmerøveri, hvorunder der for to af forholdenes vedkommende blev begået § 245-vold, og for tyveri m.v. Under et af røverierne blev der anvendt omfattende vold med blandt andet kraftige slag og kast med genstande mod forurettedes hoved, ligesom forurettede blev tildelt flere knivstik i lår og fod, hvorved han blandt andet pådrog sig blødning i hjernevævet og brud på kindbenet. T1-T3 var tidligere straffet for blandt andet vold og røveri, og de nu pådømte forhold blev begået, forholdsvis kort tid efter at de var blevet løsladt efter afsoning af de tidligere domme. Landsretten fastsatte straffen for T1 og T3 til fængsel i 6 år, for T2 til fængsel i 6 ½ år, og for T4 til fængsel i 3 år. Under henvisning til antallet og karakteren af røverierne og grovheden af volden i det ene af forholdene, samt til de tiltaltes tidligere kriminalitet forhøjede Højesteret straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 år, straffen for T2 til fængsel i 8 ½ år og straffen for T4 til fængsel i 4 år. T1, der på gerningstidspunktet var 22 år, og T2, der på gerningstidspunktet var 20 år, var somaliske statsborgere. De var kommet til Danmark i henholdsvis 1995 og 1990. Begge blev udvist for bestandig.

### **Drab**

UfR 2009.1143 H

Den 62-årige tyrkiske statsborger T, der blev fundet sindssyg i gerningsøjeblikket, blev ved byretten fundet skyldig i forsøg på at dræbe sin datter, D, og dennes kæreste, og dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling. T, der var født og opvokset i Tyrkiet, havde opholdt sig i Danmark i 37 år. Han havde været fast tilknyttet det

danske arbejdsmarked fra 1970 til ca. 2004, hvorefter han af psykiske årsager fik tilkendt førtidspension. Han havde 4 børn i Danmark, som han efter det oplyste ikke havde særlig kontakt med. Derudover havde han en herboende bror, som han så af og til. Gennem de sidste 13 år havde han haft en dansk kæreste. Han havde 6 søskende i Tyrkiet, hvor også hans ægtefælle, som han ikke havde set i en årrække, og 2 andre af hans børn opholdt sig. Ved byrettens dom blev T udvist for bestandig. Landsretten stadfæstede dommen. Under hensyn til kriminalitetens alvorlige karakter og grovhed tiltrådte Højesteret, at der – uanset længden af T's ophold i Danmark – ikke forelå omstændigheder, der talte afgørende imod udvisning, og Højesteret stadfæstede dommen.

### **Menneskehandel**

UfR 2009.1439 H

En 56-årig mand, T, der i 2005 var blevet idømt betinget fængsel i 9 måneder for menneskehandel, blev ved byretten og landsretten fundet skyldig i tre forhold af menneskehandel ved i forening med en medtiltalt at have rekrutteret tjekkiske kvinder til prostitution i København og formået dem til at betale sig de beløb, de tjente herved. Desuden blev T og den medtiltalte fundet skyldige dels i rufferi, dels i frihedsberøvelse, ved i forening med andre medgerningsmænd at have berøvet en kvinde hendes frihed i knap et døgn. T, der havde opholdt sig i Danmark i 18 – 19 år og nu var førtidspensioneret, blev ved byrettens dom udvist betinget, men blev ved landsrettens dom, der stadfæstede straffen, udvist for 10 år. Højesteret stadfæstede landsrettens dom for så vidt angår straffen, men udviste T for bestandig.

## **6 Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning**

### **6.1 Reglernes opbygning**

Afgørelser om udvisning kan efter visse nærmere regler i udlændingeloven ske ved administrativ beslutning. Beslutning herom træffes af Udlændingetjenesten som 1. instans med klageadgang til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2. Udlændingelovens regler om udvisning ved administrativ beslutning er opbygget således, at der i udlændingelovens §§ 25-25 b er opstillet en række grundbetingelser for, i hvilke situationer udvisning kan ske ved administrativ beslutning, og således at udlændingelovens § 26 og § 26 a indeholder regler om de hensyn, der skal inddrages ved afgørelsen om udvisning, når grundbetingelserne er opfyldt.

De pr. 30. juni 2009 gældende bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning er gengivet i bilag 1.

### **6.2 Reglernes indhold**

Udvisning ved administrativ beslutning kan ske, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25.

Har udlændingen ikke haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvisning ved administrativ beslutning endvidere ske, hvis

- udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan blive tale om udvisning ved dom, er dømt for berigelseskriminalitet, indsmugling i strid med toldlovens bestemmelser, voldelig eller truende adfærd over for personale eller beboere på et asylcenter, vold mod personer i offentlig tjeneste, vold, fremsættelse af trusler om at foretage strafbar handling eller overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1.
- udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger særlig bestyrket mistanke herom, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2,
- der er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1, (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold),
- udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 2, (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold) eller
- andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3.

Udvisning ved administrativ beslutning kan endvidere ske, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 b.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal udlændingemyndighederne i forbindelse med en afgørelse om udvisning inddrage en række obligatoriske hensyn, der nærmere er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1 og § 26 a. Der henvises til afsnit 4.2.

Udvisning i medfør af udlændingelovens § 25, kan imidlertid ske medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende derimod. Efter forarbejderne til bestemmelsen må udvisning ikke finde sted, hvis udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8.

### 6.3 Varigheden af indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b meddeles for den af redegørelsen omfattede periode for 1 år.

## **7 Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning**

### **7.1 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice**

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingesservice i 2008 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 427 personer, hvor der ikke pr. 30. juni 2009 er sket påklage af afgørelsen til Integrationsministeriet.

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingesservice i 1. og 2. kvartal af 2009 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 256 personer, hvor der ikke pr. den 30. juni 2009 er sket påklage af afgørelsen til Integrationsministeriet.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

| <b>Bestemmelser i udlændingeloven</b>                                                                                                                                         | <b>Antal personer i 2008</b> | <b>Antal personer i 1. og 2. kvartal 2009</b> |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------|-----------------------------------------------|
| <b>§ 25 a, stk. 1, nr. 1</b> (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.) | 177                          | 107                                           |
| <b>§ 25 a, stk. 1, nr. 2</b> (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)       | 10                           | 5                                             |
| <b>§ 25 a, stk. 2, nr. 1</b> (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde) | 117                          | 71                                            |
| <b>§ 25 a, stk. 2, nr. 2</b> (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til under-                          | 14                           | 7                                             |

|                                                                                                                                                               |            |            |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------|------------|
| hold her i landet og til hjemrejsen)                                                                                                                          |            |            |
| § 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.) | 14         | 3          |
| § 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)                                                                                    | 95         | 63         |
| § 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)                                                                         | 0          | 0          |
| <b>I alt</b>                                                                                                                                                  | <b>427</b> | <b>256</b> |

## 7.2 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Integrationsministeriet i 2008 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 17 personer.

I 1. og 2. kvartal af 2009 har Integrationsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 25 personer.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

| Bestemmelser i udlændingeloven                                                                                                                                         | Antal personer i 2008 | Antal personer i 1. og 2. kvartal af 2009 |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------|-------------------------------------------|
| § 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.) | 2                     | 10                                        |
| § 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)       | 0                     | 0                                         |
| § 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde) | 7                     | 4                                         |

|                                                                                                                                                                                  |    |    |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|----|
| § 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen) | 0  | 1  |
| § 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)                    | 0  | 0  |
| § 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)                                                                                                       | 8  | 8  |
| § 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)                                                                                            | 0  | 2  |
| <b>I alt</b>                                                                                                                                                                     | 17 | 25 |

Udlændingesservice har i 2008 truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 8 personer, hvor Udlændingesservices afgørelse pr. 30. juni 2008 var påklaget til Integrationsministeriet.

I 1. og 2. kvartal af 2009 har Udlændingesservice tilsvarende truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 4 personer, hvor Udlændingesservices afgørelse pr. 30. juni 2009 var påklaget til Integrationsministeriet.

## **8 Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge**

### **8.1 Udrejsepligt**

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning blandt andet, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder.

Efter udlændingelovens § 30, stk. 1, skal en udlænding, der efter reglerne i blandt andet udlændingelovens kapitel 4 om udvisning ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejse af landet. En udvist udlænding har således pligt til at udrejse af landet.

Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet efter udlændingelovens § 30, stk. 2, omsorg for udrejsen.

### **8.2 Udrejsefrist**

Pligten for en udvist udlænding til at udrejse af landet indtræder på det tidspunkt, hvor udrejsefristen udløber.

Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulant behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes

fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Er en udlænding udvist i medfør af udlændingelovens § 25, skal der ikke fastsættes en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33. Den pågældende har således pligt til at udrejse straks.

Er udvisning sket ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b, skal afgørelsen om udvisning indeholde en frist for udrejse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt.

Udrejsefristen må bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage, eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt. Normalt anses en udvisning for et påtrængende tilfælde, hvorfor udrejsefristen i sådanne sager som udgangspunkt fastsættes til straks. Dette udgangspunkt fraviges alene i helt særlige tilfælde f.eks. ved alvorlig sygdom hos den udvistes nære familie.

Påklages en afgørelse om administrativ udvisning inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse her i landet eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3.

### **8.3 Retlige betingelser for udsendelse**

Det fremgår af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen er gældende for enhver udlænding, og ved anvendelsen af bestemmelsen skal Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området efterleves.

Af udlændingelovens § 31, stk. 2, fremgår, at en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens 7, stk. 1, ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionens artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

Er udlændingen udvist ved dom, og har udlændingen haft opholdstilladelse som flygtning, skal Udlændingestyrelsen forud for udsendelsen træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen, jf. udlændingelovens § 49 a. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af asyl.

Træffer Udlændingesservice afgørelse efter udlændingelovens § 49 a om, at udsendelse ikke vil være i strid med udlændingelovens § 31, anses afgørelsen automa-

tisk for påklaget til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2. Påklagen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

For en nærmere beskrivelse af udlændingelovens bestemmelser om flygtninge henvises til Flygtningenævnet, formandskabet (17. beretning 2008).

#### **8.4 Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge**

Politiet planlægger og forestår den praktiske gennemførelse af de enkelte udrejser. Rigspolitiet arbejder med fire kategorier af udrejser. Ledsaget udrejse, påset udrejse, skønnet udrejse og ”selv udrejst”.

*Ledsaget udrejse* omfatter de tilfælde, hvor politipersonale ledsager udlændingen ud af landet – typisk med fly – enten helt til hjemlandet eller til en transitdestination. Udsendelsen vil typisk være tvangsmæssig, men kan også være frivillig, således at ledsagelsen er begrundet i et ønske fra udlændingen, flyselskabet eller et eventuelt transitland.

*Påset udrejse* omfatter de tilfælde, hvor politipersonale påser udrejsen af landet, f.eks. ombordstigning i et fly eller på et skib.

*Skønnet udrejse* omfatter de situationer, hvor der hverken er tale om ledsaget eller påset udrejse, men hvor udlændingen ikke kan træffes på indlogeringsstedet af politiet eller meldes forsvundet, således at udlændingens opholdssted er ukendt for myndighederne. Udlændingen efterlyses i Det Centrale Kriminalregister.

*”Selv udrejst”* omfatter de tilfælde, hvor der er tilvejebragt sikre oplysninger om, at udlændingen er udrejst.

### **9 Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge**

Det fremgår af udtræk fra udlændingeregisteret, at i alt 628 af de 747 personer, der er udvist ved endelig dom i 2008, og at i alt 427 af de 524 personer, der er udvist ved endelig dom i 1. og 2. kvartal af 2009, er registreret som udrejst af Danmark pr. 21. oktober 2009.

Der er en række faktorer, der kan have betydning for, at et antal udlændinge, der er udvist ved dom, endnu ikke er udrejst.

Langt den væsentligste årsag til manglende udrejse er, at udlændingen enten fortsat afsoner eller afventer at afsone den idømte straf. Således skyldes den manglende udrejse i omkring halvdelen af tilfældene, at udlændingen enten afsoner eller afventer at afsone den idømte straf.

Herudover skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen er forsvundet efter afsigelsen af endelig dom om udvisning, ligesom udlændingen i nogle tilfælde er varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens §§ 35 og 36 med henblik på fuldbyrdelse af udsendelsen. Endvidere skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at der er udsendelseshindringer i forhold til hjemlandet, eller at udlændingen i nogle tilfælde har en asylretlig sag under behandling hos udlændingemyndighederne. Endelig skyldes den manglende udrejse i nogle til-

fælde, at udlændingen efterfølgende er blevet meddelt opholdstilladelse efter udlændingeloven, jf. afsnit 13.1.

De involverede myndigheder foretager i alle tilfælde, hvor en udlænding er udvist af landet, løbende opfølgning og eventuelt sagsbehandling vedrørende de sager, hvor udrejse endnu ikke har fundet sted.

På baggrund af udtræk fra udlændingeregisteret kan det oplyses, at 362 af de 427 personer, der i 2008 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice, og 1 af de 17 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 28. september 2009.

I alt er således 363 ud af de 444 personer, der i 2008 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 28. september 2009.

217 af de 256 personer, der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice, og 2 af de 25 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 28. september 2009.

I alt er således 219 ud af de 281 personer, der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 28. september 2009.

For så vidt angår de personer, der ikke er registreret udrejst efter at være udvist ved administrativ beslutning, er der en række faktorer, der kan have betydning for, at de ikke er udrejst eller registreret udrejst.

Der er en række sager, hvor de pågældende udlændinge ikke er registreret som udrejste i udlændingeregisteret, men hvor de pågældende reelt er udrejst, idet de har forladt landet af egen drift, uden at Rigspolitiet eller Udlændingesservice har fået besked herom. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke foretages systematisk udrejsekontrol i Danmark.

Den manglende udrejse kan endvidere blandt andet skyldes, at de pågældende har en asylretlig sag under behandling hos udlændingemyndighederne, eller at de udlændinge, der har fået endeligt afslag på asyl, ikke kan udsendes. Dette kan skyldes, at de ikke i besiddelse af den nødvendige rejselegitimation, idet rejselegitimation er vanskelig at skaffe, eller at de pågældende ikke ønsker at medvirke til udsendelsen. Det er således i en række sager ikke praktisk muligt at udsende de pågældende.

Endelig skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen efterfølgende er meddelt opholdstilladelse, jf. afsnit 13.2.

## **10 Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge**

### **10.1 Udlændingelovens § 50**

Er en afgørelse om udvisning ved dom ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. udlændingelovens § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, jf. udlændingelovens § 50. Efter forarbejderne til ændringen af bestemmelsen ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven kan begæring herom kun fremsættes én gang.

Begæring kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Udlændingelovens § 50 som affattet ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven finder alene anvendelse over for udlændinge, der første gang har fremsat begæring om udvisningens ophævelse den 3. juli 1998 eller senere.

### **10.2 Udlændingelovens § 50 a**

Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 1.

Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i udlændingelovens § 50 a, stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivningen fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisning for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen.

Træffer retten i disse tilfælde ikke bestemmelse om ophævelse af udvisningen, skal udvisningen effektueres, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9, hvorefter udrejsefristen, der fastsættes til straks, regnes fra udskrivning fra hospital eller forvaring.

Udlændingelovens § 50 a, der blev indsat ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

### **10.3 Udlændingelovens § 50 b**

Efter udlændingelovens § 50 b kan en udlænding omfattet af EU-reglerne få en afgørelse om udvisning prøvet ved domstolene, såfremt udvisningen ikke er

iværksat 2 år efter afgørelsen. Denne indbringelse skal ske ex officio af anklagemyndigheden.

## **11 Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge**

### **11.1 Udlændingelovens § 50**

I udlændingeregistret registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom.

Der er i perioden fra 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 i udlændingeregistret registreret én kendelse efter udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

Denne sag drejede sig om en tyrkisk statsborger, der var blevet dømt for forsøg på voldtægt efter straffelovens § 116, stk. 1, jf. § 21, og i den forbindelse udvist med indrejseforbud i 10 år. Byretten opretholdt udvisningen af den domfældte, jf. udlændingelovens § 50, idet retten fandt, at det måtte konstateres, at den pågældendes familiemæssige forhold i det væsentlige var uændret, at tilknytningen til Danmark var uændret, og at der ikke var indtrådt væsentlige ændrede forhold hverken fysisk eller psykisk for den domfældte. Denne kendelse blev stadfæstet af Østre Landsret.

### **11.2 Udlændingelovens § 50 a**

I udlændingeregistret registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom.

Der er i perioden fra den 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 i udlændingeregistret ikke registreret nogen kendelser efter udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

### **11.3 Udlændingelovens § 50 b**

I udlændingeregistret registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. maj 2006 eller senere.

Der er i perioden fra 1. januar 2008 til den 30. juni 2009 i udlændingeregistret ikke registreret nogen kendelser efter udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

## **12 Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge**

Efter udlændingelovens § 10, stk. 3, 1. pkt., kan en udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25, ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl), medmindre særlige grunde taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 a, § 25 b eller § 25 c, kan gives opholdstilladelse efter udlæn-

dingelovens §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, 2. pkt. En udlænding, der har indrejseforbud, kan ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 8, stk. 3, og 9-9 f (EU/EØS-tilladelse og familiesammenføring m.v.), medmindre ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst to år efter udrejsen, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4.

§ 10, stk. 3 og 4, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter den 8. juni 2002, hvor bestemmelserne trådte i kraft.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 6, bortfalder et indrejseforbud, såfremt den pågældende under de i udlændingelovens § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud meddelt en statsborger i et EU- eller EØS-land eller Schweiz senere ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

## **13 Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge**

### **13.1 Udlændinge, der er udvist ved dom**

Det fremgår af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregisteret, at 7 personer, der i 2008 er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 21. oktober 2009 er meddelt opholdstilladelse. En person havde været udsendt af landet forinden meddelelsen af opholdstilladelse. Det er ikke oplyst, om de resterende 6 personer forinden meddelelsen af opholdstilladelse havde været udsendt af landet.

Den første sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 2. december 2007 og efterfølgende søgte om asyl. Den 10. januar 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Pågældende udrejste efterfølgende til Sverige, men blev returneret til Danmark i medfør af Dublin-konventionen. Den 18. maj 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Den anden sag vedrørte en iransk statsborger, der indrejste i Danmark den 13. december 2007 og efterfølgende søgte om asyl. Den 24. januar 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 172, jf. § 171. Den 10. november 2008 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den tredje sag vedrørte en iransk statsborger, der indrejste i Danmark den 21. juni 2008 og efterfølgende søgte om asyl. Den 8. juli 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Den 26. juni 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Den fjerde sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 29. september 2008 og efterfølgende søgte om asyl. Den 9. oktober 2008 blev den pågældende idømt 10 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5

år for overtrædelse af straffelovens § 174. Den 20. januar 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den femte sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 29. september 2008. Den 27. oktober 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171. Den samme dag søgte den pågældende om asyl i Danmark. Den 12. oktober 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den sjette sag vedrørte en iransk statsborger, der indrejste i Danmark den 3. juni 2008 og dagen efter søgte om asyl. Den 16. juli 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Den 2. september 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Den syvende sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 4. oktober 2008 og samme dag søgte om asyl. Den 28. november 2008 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1 jf., jf. § 171. Den 13. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Tilsvarende fremgår det af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregistret, at i alt 7 personer, der i 1. og 2. kvartal af 2009 er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 21. oktober 2009 er meddelt opholdstilladelse. Det er ikke oplyst, om de pågældende forinden meddelelsen af opholdstilladelse havde været udsendt af landet.

Den første sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 15. januar 2009. Den 3. februar 2009 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Den samme dag søgte den pågældende om asyl i Danmark. Den 27. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Den anden sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 8. januar 2009 og søgte dagen efter om asyl. Den pågældende blev den 9. februar 2009 idømt 20 dages fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171. Den 16. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den tredje sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 21. december 2008, og samme dag søgte asyl. Den 15. januar 2009 blev den pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Den 30. juni 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den fjerde sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 18. januar 2009 og samme dag søgte asyl. Den pågældende blev den 10. februar 2009 idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud i 5 år for

overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Den 16. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den femte sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 22. december 2008, og samme dag søgte asyl. Den 5. januar 2009 blev den pågældende idømt 10 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 174. Den 21. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den sjette sag vedrørte en somalisk statsborger, der indrejste i Danmark den 21. december 2008, og samme dag søgte asyl. Den pågældende blev den 8. januar 2009 idømt 10 dages fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 174. Den 28. august 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den syvende sag vedrørte en afghansk statsborger, der indrejste i Danmark den 6. april 2009. Pågældende blev den 5. maj 2009 idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171. Pågældende søgte samme dag om asyl. Den 17. juli 2009 blev den pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

### **13.2 Udlændinge, der er udvist ved administrativ beslutning**

Udtræk fra udlændingeregisteret og manuel opfølgning herpå viser, at 2 personer, hvorom der i 2008 er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning i Udlændingetjenesten (som ikke er påklaget pr. 30. juni 2009) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, efterfølgende er meddelt opholdstilladelse før de pågældendes udrejse af Danmark.

Tilsvarende viser udtræk fra udlændingeregisteret og manuel opfølgning herpå, at der i 1. og 2. kvartal af 2009 i ingen tilfælde er truffet afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er udvist ved administrativ beslutning i Udlændingetjenesten (som ikke er påklaget pr. 30. juni 2009) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet.

For så vidt angår personer, der er udvist ved administrativ beslutning, og som ikke er udrejst af Danmark, er de meddelte opholdstilladelser fordelt som følger:

Udlændingelovens § 9 b, stk. 1 (Humanitære hensyn): 1

Udlændingelovens § 9 stk. 1, nr. 1 (Ægtefællesammenføring): 1

## Bilag 1

### (Lovbekendtgørelse nr. 808 af 8. juli 2008)

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2, § 123, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289, § 290, stk. 2, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,

- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

**§ 24.** Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

**§ 24 a.** Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-7, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller
- 4) tidligere domme for strafbart forhold.

**§ 24 b.** En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

*Stk. 2.* Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

*Stk. 3.* En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

*Stk. 4.* Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

**§ 25.** En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

**§ 25 a.** En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

*Stk. 2.* Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

**§ 25 b.** En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.**§ 25 c.** En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.**§ 26.** Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

*Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

**§ 26 a.** Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

**§ 27.** De i § 11, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 og 5, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folke-registeret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstids-punktet.

*Stk. 2.* For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første medde-lelse af opholdstilladelsen.

*Stk. 3.* Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt op-holdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingesservice. Forlæn-ges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

*Stk. 4.* Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

*Stk. 5.* Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en se-nere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden straf-feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

**§ 30.** En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3- 5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

*Stk. 2.* Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

*Stk. 3.* Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding vide-regiver Udlændingesservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladel-se, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

**§ 31.** En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

*Stk. 2.* En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen

efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

**§ 32.** En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbudet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

- Stk. 2.* Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for
- 1) 3 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
  - 2) 5 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 3) 10 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 10 år, eller for
  - 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

*Stk. 3.* Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-7, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 5 år.

*Stk. 4.* Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 3 år.

*Stk. 5.* Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

*Stk. 6.* Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7- 9 f.

*Stk. 7.* Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

**§ 33.** Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

*Stk. 2.* Meddeler Udlændingesservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningesnævnet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, pålægges udlændingen at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingesservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningesnævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller hvis der er meddelt opsættende virkning i medfør af § 33, stk. 4, og udrejsefristen først fastsættes efter, at Flygtningesnævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b kan udlændingen pålægges at udrejse straks. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned.

*Stk. 3.* Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, dog ikke opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 20. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. En udlænding, der hidtil har haft en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, har ikke i medfør af 1. pkt. ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort.

*Stk. 4.* En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

*Stk. 5.* Indbringes en afgørelse truffet af Udlændingesservice efter § 53 b, stk. 1, for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning.

*Stk. 6.* Indbringes en afgørelse truffet af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åben-

lyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

*Stk. 7.* En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

*Stk. 8.* En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

*Stk. 9.* Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulant behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

*Stk. 10.* Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9- 9 f, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

*Stk. 11.* Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

*Stk. 12.* Påklager en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

*Stk. 13.* Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

*Stk. 14.* Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

*Stk. 15.* Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom

**§ 49.** Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør

af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

*Stk. 2.* Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

*Stk. 3.* I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

**§ 49 a.** Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingesservice afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

**§ 50.** Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

*Stk. 2.* Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

*Stk. 3.* Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

**§ 50 a.** Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

*Stk. 2.* Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens

helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

**§ 50 b.** Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

*Stk. 2.* Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

*Stk. 3.* Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

**§ 51.** Overføres strafforfølgningen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

*Stk. 2.* Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

**§ 52.** Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller

b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

*Stk. 2.* Sagen indbringes for retten af Udlændingesservice, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

*Stk. 3.* Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

*Stk. 4.* Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

*Stk. 5.* Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

*Stk. 6.* Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

*Stk. 7.* Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

**§ 57.** Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingesservice. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingesservice.

*Stk. 2.* Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingesservice.